

D. LAURO CLARIANA Y RICART

Morí aquest il·lustre catedràtic a Barcelona'l dia 11 del passat Octubre, deixant un veritable buit a la Facultat de Ciències de nostra Universitat. Havia nascut per l'estudi, y ab tal profit seguí's de sa doble carrera, que merequé obtenir los títols de doctor en Ciències y d'Enginyer industrial en sa especialitat mecànica, lliures de drets acadèmichs, distinció equivalent a la dels actuals premis extraordinaris.

En disputades oposicions no trigà a guanyar lo primer lloch de la terna en l'assignatura de Matemàtiques de l'Institut de Tarragona, y passà després a la Facultat de Ciències de la Universitat de Barcelona a explicar càlcul infinitesimal en la càtedra que ha desempenyat fins a sa mort.

Tal era l'amor que sentia pel cultiu de la ciència matemàtica, que obtingué diferents premis en públics concursos y fou en nostre país lo portestandard dels estudis de la Matemàtica pura. En sa aprofitada tasca hem de distingir tres classes de vida que anava successivament desenrotllant en la mesura que ses forces ò necessitats permetien ò exigien: la vida didàctica, la vida científica propiament dita y la vida acadèmica.

D'importància gran fou la primera, puix tots sabem les dificultats qu'entrañen les matemàtiques superiors, y en Clariana reunia, a la condició de profon conexedor de les lleys de la quantitat, una gran facilitat didàctica en exposarles y ferles assequibles als alumnes, lo qual es la més important qualitat qu'ha de tenir un bon professor matemàtic. A sa iniciativa's degué la creació de la càtedra de Complement de Càlcul Infinitesimal.

Molts y molt interessants són los serveys prestats per en Clariana en la hermosa ciència del càlcul infinitesimal,

D. LAURO CLARIANA Y RICART
DISTINGIT CATEDRÀTICH DE LA FACULTAT DE CIÈNCIES DE LA UNIVERSITAT DE BARCELONA Y A LA VEGADA NOTABLE VIOLINISTA, † EN AQUESTA CIUTAT LO DIA 11 DEL PASSAT OCTUBRE — (Rehóm, f.)

puix en moltes de ses conferències, en discursos acadèmichs, en escrits y articles de Revista tingué sempre'l ferm desig de que aquella ciència fos lo far que il·luminés l'esplèndit panorama de les funcions analítiques, y axò ho poden testimoniar, además de sos treballs sobre un Tractat de Càlculs y un altre sobre Cinemàtica pura, les Memories que publicà en els Congressos Catòlics de París, Brusseles, Friburg y Munich. No menys ho comproven lo discurs inaugural de curs que llegí en son dia a la Universitat de Barcelona y'l que pronuncià a l'Academia de Ciències y Arts.

Aquesta afició que sentia l'insigne matemàtic per la ciència del càlcul la sabia agermanar perfectament ab l'altra devoció de la seva ànima: la de la música. Bona prova'n són sos estudis sobre les armòniques relacions existents entre la Ciència y la Música, tema qu'exposà

brillamment en una conferència donada a l'Associació Wagneriana de nostra capital.

Fou també en ell preocupació constant agermanar la matemàtica ab la filosofia, y descobrí diferents punts de vista que relacionaven la Estètica ab la Ciència del Càlcul.

Nombrosos són els treballs de don Lauro Clariana encaminats a fomentar la nostra vida acadèmica, especialment els dedicats a estudis bibliogràfichs com els que publicà sobre les funcions en general, els que dedicà a Leonardo Euler y ses obres, a l'aplicació de lo infinitament gran a les funcions el·líptiques, integrals logarítmiques circulars, importància de les formes congèneres en la Matemàtica, estudis sobre'ls grups de Fuchs, idem sobre l'acceleració central, idem sobre varies ecuacions diferencials notables, generalitats y aplicació de les curves unicursals, etc., etc.

En el Congrés celebrat en 1894 a Brusseles hi publicà un treball d'aplicació de la

Geometria analítica a la tècnica musical, y en 1897, a Friburg, un preciós estudi sobre la Matemàtica simbòlica y especialment *sur la variabilité*, publicat en 1900 a Munich. La Metafísica del càlcul fou també objecte de sos estudis en el Congrés de Saragoça y, en general, en quants treballs se publicaren durant molts anys sobre'l càlcul, estudi y integració en el món de lo infinitament petit, allí hi era en esperit nostre matemàtic, procurant evitar torçades interpretacions, obtenint-hi sempre indiscutibles triomfs.

Axís fou premiat en concurs públic per la Real Academia de ciències exactes, físiques y naturals de Madrid, per una Memoria relativa a les funcions matemàtiques; axís fou també premiat a la Exposició de Chicago de 1893, per un treball de caràcter gràfic y numèric relatiu a la funció gamma d'Euler, y axís,

finalment, obtingué Medalla d'Or en la Exposició Universal de Barcelona de 1888 per diferents de ses publicacions. Y altre de les distincions que aquests li feren guanyar fou la *encomienda* de Isabel la Catòlica.

Tal era l'activitat intel·lectual d'en Lauro Clariana, tal sa tasca acadèmica y didàctica. Si a axò s'hi afegeix son tracte simpàtic y atractiu, son tirat cavallesc, generós y noble, sa afabilitat ab tothom y sa devoció per tots quantis erem

ses amichs, se comprendrà lo molt qu'hem d'admirarlo y, encara més, lo molt qu'hem d'estimar sa memoria y anyorar sa bona companyia.

JOSEPH DOMÈNECH ESTAPÀ.